לנפרא כרכינהו · רבנן לבסתרקי דאבא אומנא ואייתינהו לשוקא לזבוניהו : **אמלו ליה** · נאבא אומנא לשיימינהו מר והב לן דמייהו והיו בודקין אותו אם יחמדם כגולגין או אם יהא שם אותם פחות מכדי דמיהם : **כמאי אזדמינן** · כשלקחתם : **וכפיפא** · לבו מילתא למימר לי נאלתר ליתן אותם ואהכי אתו למיגבי גבאי למיעבד טולי האי : **לשקלינהו מר** · שלא הייתי רוצין אלא לנסותך : **אנשא דעמיס דרכא מדאכיי** · דלרבא לא אתי שלמא אלא ממעלי יומא דכיפורי למעלי יומא דכיפורי ולאכיי כל מעלי שבתא : **אכולא כרכא** · על כל בני עיר : **רב ברוקא חוזאה** · שהיה מבי חוזאי : **דבי נפש** · מקום : **מ"ל** · רב ברוקא לאליהו מי איכא בהאי שוקא כו' : **מסאני אוכמי** · מנעלים שחורים (ד) שלא כמנהג היהודים : **ולא רמי חוטא** · לא הטיל ליתא בעליהו : **אמר ליה** · אליהו לרב ברוקא האי בר עלמא דאתי הוא : **קנא ליה** · רב ברוקא להחוא גברא : **וגדוקנא** · שומר בית האסורין (ה) : **רמיינא פורייאי כו'** · מטיל אני מחתי בין אנשים לגשים : **דיסבי נכרים עיניהו עלה** · בעלי בית האסורים : **איסרמי נערים כו'** · דהוית בבית הסוהר : **דורדיא דסמרא** · שמרים של יין האדומים כדם : **בשיפולה** · בשולי בגדיה : **דיסבנא** · דרך נשים לה ומאוסה היא והוא לשון פרסי : **אמר ליה** · אליהו לרב ברוקא הני נמי בני עלמא דאתי נינהו : **בדוחי** · שמחים ומשמחים בני אדם : **ערחינן** · במילי דבידיותא ביניהו : **עד דעכדי שלמא** · (ו) שהן דבריה שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת וכו' הכאת שלום בין אדם לחבירו : **שדפון וירקון** · כיון שנראה כל שהוא מתריעין ומלא תטר דמתניתין להתענות לי נמי מעשה (ז) יהיה לך : **כנף אחד** · עוף אחד של אותו מין כעין לפור כל כנף (גרשתא ז) : **משולחת** · מן השמים : **בשדה אינה משולחת** · דהייט אורחה : **ערבה שני בני אדם** · ולא אכלה אלא אחד מהם ולאי משולחת דכיון דלא הייתה רעבה אלא לאחד מאי טעמא קטלה ליה לאידך : **שניהן אינה משולחת** · שמפני הרעב אכלתם : **עלמא לגב** · רגילין היו להשתמש כל תשמישיהן בגנות שלא היו משופטים אלא חלקים ושוין והאי הדין לבית שתיה : **עריפה** · ברצו"ל בלע"ז : **פני קאמר** · האי דקתני גראתה בעיר כו' הכי קאמר גראתה בעיר כגון שגראתה ביום דסתם "גראתה" ביום משמע אבל בלילה אינה משולחת, והאי דקתני "גראתה ביום" (ח) אגב שדה, קאי, דאם גראתה בשדה ביום אינה משולחת : **סא עמדה** · בשדה אלא ולא נחבאת : **בשדה שסמוכה לגגה** · עמדה אינה משולחת דכיון דסמוכה לגגה הייט רביתה ולא ברחה כברה אי אתי בתראי עריקא לגגה מיד : **בשדה שאינה סמוכה לגגה** · עמדה משולחת דכיון דלאו מקום רביתה הוא וקיימת, ולאי משולחת גזירה היא : **גגה** · מרש"ק בלע"ז הסמוך לעיר והוא אלא קולים : **כי פניא פסיא** · דאכלה אין רלתה לא בתנא (ט) דכיון דהייט דוכתה סמכה אדעתה ורסטא אבריה : **ככולא דיידי** · כך קטן של ליידין שיחפרו למארב הטעפות ואף על גב דלאו בגין קבוע הוא ולא הוה כייסוד, הוא משולחת : **אין לריך לומר הרב שאינו של שלום אלא** · שמתריעין עליה : (י) לא אפילו חרב של שלום · העוברת דרך אותו מלכות ליך להלחם במקום אחר : ויש לא

טרפה שני בני אדם אכלה אחד מהן משולחת· והוא הדין לא אכלה אחד מהם משולחת שהרי אם אכלה שניהם אינה משולחת דהא דאכלה שניהם לא הוי מעטם משולחת אלא מעטם דהיא רעיבה והא דנקט אכלה אחד מהם רבותא הוי דאע"ג דאכלה אחד מהן הוי משולחת : כמלא

לצפרא כרכינהו ושקלינהו וקמו ונפקו להו לשוקא ואשכחינהו א"ל לשיימיה מר היכי שוו, א"ל הכי והכי, א"ל ודלמא שוו טפי? א"ל בהכי שקלינהו אמרו ליה דידך ניהו ושקלינהו מינך אמרו ליה במטותא מינך במאי חשדתינן? א"ל אמינא פדיון שבויים איקלע להו לרבנן ואכסיפו למימר לי, אמרו ליה השתא נשקלינהו מר, אמר להו מהדרא שעתא אסתתינהו מדעתאי לצדקה; הוה קא חלשא דעתיה דרבא משום

ראבי (ח) אמרו ליה מסתייך דקא מגנית אבולה כרכא ר' ברוקא חוזאה הוה שכיח בשוקא דבי לפט הוה שכיח אליהו גביה א"ל *איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? א"ל לא, אדהכי והכי חזא להדהוא גברא דהוה סיים מסאני אוכמי ולא רמי חוטא דתכלתא בגלימיה א"ל האי בר עלמא דאתי הוא. (ג) רהט בתריה, א"ל מאי עובדך? א"ל זיל האידנא ותא למחר למחר א"ל מאי עובדך? א"ל *וגדוקנא אנא ואסרנא גברי לחוד ונשי לחוד ורמינא פוריאי בין הני להני כי היכי דלא ליתו לידי איסורא, כי חזינא בת ישראל דיהבי נכרים עלה עינייהו מסרנא נפשאי ומצילנא לה, יומא חד הוות נערה מאורסה גבן דיהבו בה נכרים עינייהו, שקלי דורדייא דחמרא ושדאי לה בשיפולה ואמרי *דיסתנא היא, א"ל מאי טעמא לית לך חוטי (ג) ורמית מסאני אוכמי? א"ל עיילנא ונפיקנא בינו נכרים כי היכי דלא לידעו דיהודאה אנא כי הוו גזרי גזירתא מודענא להו לרבנן ובעו רחמי ומבטלי לגזירתייהו ומאי טעמא כי אמינא לך אנא מאי עובדך ואמרת לי זיל האידנא ותא למחר? א"ל בההיא שעתא גזרי גזירתא ואמינא ברישא איזיל ואשמע להו לרבנן דלבעי רחמי עלה דמילתא אדהכי והכי אתו הנך תרי *אתי, א"ל הנך נמי בני עלמא דאתי-נינהו, אזל לגבייהו אמר להו מאי עובדייכו? אמרו ליה אינשי בדוחי-אנן מבדחינן עציבי אי נמי כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדייהו טרחינן ועבדינן להו שלמא : על אלו מתריעין בכל מקום כו' : ת"ר על אלו מתריעין בכל מקום על השדפון ועל הירקון ועל ארבה וחסיל ועל חיה רעה *ר' עקיבא אומר על השדפון ועל הירקון בכל שהוא *ארבה וחסיל אפילו לא נראה בא"י אלא כנף אחד מתריעין עליה : ועל חיה וכו' : ת"ר חיה רעה שאמרו בזמן שהיא משולחת-מתריעין עליה, אינה משולחת אין מתריעין עליה בא"י זו היא משולחת ואי זו היא שאינה משולחת? נראית: בעיר=משולחת בשדה=אינה משולחת, ביום=משולחת, בלילה=אינה משולחת, ראתה שני בני אדם ורצתה אחריהן, *נחבאת-מפניהן=אינה משולחת, טרפה שני בני אדם ואכלה אחד מהן=משולחת, אכלה שניהן=אינה משולחת, עלתה לגג ונטלה תינוק מעריסה=משולחת, הא גופה קשיא אמרת נראתה בעיר=משולחת, לא שנא ביום ולא שנא בלילה והדר אמרת ביום=משולחת בלילה אינה משולחת, לא קשיא הכי קאמר נראתה בעיר-ביום=משולחת בעיר-בלילה=אינה משולחת אי נמי בשדה [אפילו] ביום [אינה] משולחת (בשדה בלילה אינה משולחת) וראתה שני בני אדם ורצתה אחריהן משולחת, הא עומדת אינה משולחת, והדר אמרת נחבאת מפניהן אינה משולחת, הא עומדת משולחת? לא קשיא כאן בשדה הסמוכה לגגה שאינה סמוכה לגגה, טרפה שני בני אדם כאחד ואכלה אחד מהן=משולחת, שניהם אינה משולחת, והא אמרת אפילו רצתה? אמר רב פפא כי תני ההיא באגמא: גופא עלתה לגג ונטלה תינוק מעריסה=משולחת פשיטא? אמר רב פפא כבכוכי דציידי : על הדרב וכו' : ת"ר הדרב שאמרו אינו צריך לומר הדרב שאינו של שלום אלא אפילו הדרב של שלום-שאין לך הדרב של שלום יותר מפרעה נכה ואעפ"כ נכשל בה המלך יאשיהו שנאמר ויישלח

רבינו הננאל

רבא מגנא זכותיה אבולא כרכא : א"ל ברוקא לאליהו הראיני אדם שהוא מבני העולם הבא א"ל זה הלך אחריו שאלו אמר לו שומר האסירים אני ואסרנא גברי לחוד ונשי לחוד ולא רמינא ציצית כי היכי דלא לתשש דאגא יהודאי. וכי שמענא דגזרה על ישראל מתודענא להון וכנו רחמי ומבטלי. דורדיא שמרים של יין. דשתנא נדה. וזה הנראה בבגדיה כמתם דמיה הן. תוב א"ל אליהו הני נמי בני עלמא דאתי נינהו ושאלינהו ואמרו ליה משמחי לב עציבי אנן כלומר יש לנו חן שפה ודברים המסרים עצב מן הלב וכי חוינן נמי צערא בין גברא לחבריה אי בין גברא לאתתיה פרחינן ועבדינן שלמא ביניהו : על אלו מתריעין בכל מקום על השדפון ועל הירקון כו' וקי"ל כר' עקיבא דבריתא דתני על השדפון ועל [הירקון] (הארבה) בכל שהוא ואוקימנא למתני' לקמן דנראה, באשקלון שדפון כמלא פי תנור תבואה כלומר כשיעור פי תנור נשרפה תבואה בשדה ונזרו תענית ואיבעיא לן האי שדפון דמשעורינן ליה בשדה שיעור כביסוי פי התנור הוא. אי כשיעור דרא רשתא דהדר לפוטא דתנורא ועלתה בתיקו. וכן נמי א"ר עקיבא וכן בארבה ובחסיל אפילו לא נראה אלא כנף אחד בא"י מתריעין עליהן מיד : פיסקא ועל חיה רעה ת"ר חיה רעה בזמן שהיא משולחת כו' ואוקימנא איזו היא משולחת שנראתה בעיר בלילה אי נמי נראתה בשדה ביום אינה משולחת. ראתה שנים ורצתה אחריהן משולחת אבל ראתה אותם ונחבאת מפניהם אי נמי לא נחבאת אלא עמדה בשדה הסמוכה לגגה אינה משולחת פרשה שנים בגגה ואכלה אחד מהם משולחת ואם לא אכלה ולא אחד מהם אינה משולחת והני מילי בגגה אבל שלא במקום גגה אע"פ שלא אכלה

מבנה "אדהכי" הופעתם של דני דלאו דאתי

נוסח מבנה "מאי טעמא" שאלות על הנהגות של הדור עברו ולעתיד

נוסח חיה רעה

נוסח חיבה של שלום

אלא רצתה אליהם משולחת : פיסקא ועל הדרב מתריעין. ת"ר אין צ"ל הדרב שאינה של שלום שוראי מתריעין אלא אפי' הדרב של שלום מתריעין שאין לך הדרב של שלום יותר מפרעה נכה ואעפ"כ נכשל בה

רבינו גרשום

כרכינהו לתני ביסתרקי לבזון ואמרי ליה כ"ע לישיימינהו מר. אמר להו הכי והכי שוו דבעי למיהב שוויי אילו בסתרקי לתנהו אנא דרבנן חשדתינן דאתינן לוותך לישקלינהו מר לבסתרקי דלא בעינא להו. מסאני אוכמי' כנכרים ולא רמו חוטי. ציצית: מפני שהיא סכה מהלכת. שלאחר שנראה כל שהוא אינו מספיק: שניהם אינה משולחת דאקראי היא מרחמת רעבתיתא. א"נ בשדה ביום מסיים הבריתא בשדה הסמוכה לגגה. עמדה אינה משולחת לפי שלבה נפה בגגה שהיא מצויה שם. בשדה שאינה סמוכה לגגה עמדה משולחת. בגגה נופיה לא הוה משולחת עד דאכלה מהן. כוכי דאגמא דציידי. צריפין דיודין קטנים שדרין בהן ציידים ועל אותו גג עלתה דס"ד לא חשיב גג קט"ל:

הגהות הב"ח

(ה) נמ' אלא דעתיה דרבא משום דאמרי ליתמי ליה בתמלא אמרו ליה מסתייך: (ב) שם מאי בר עלמא דאתי הוא קרא ליה ולא אתא לגביה רבא בתרוס מ"ל: (ג) שם פ"ש ליתלך חוטי וסיימת מסאני אוכמי כו': (ד) ר"ה עד דעבדי דיהודאה אנא דכי הוו גזרי: (ד) רש"י ד"ה מסאני אוכמי כו' שלא כמנהג פרק בן סורר ומורה דף ע"ד וכפ"ק דף כ"ט: (ה) ד"ה וגדוקנא כו' תאורין של מלך הס"ד: (ו) ד"ה עד דעבדי שלמא. דהכתם שלום בין אדם לחבירו הוא אחד מן הדברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם"ז והקרן קיימת לעוה"ב הס"ד: (ז) ד"ה שדפון כו' אי נמי מעשה שהיה כך היה הס"ד: (ח) ד"ה הכי קאמר כו' ולאי דקתני נראתה ביום אמיר קאי דאם נראתה בשדה אפילו ביום אינה: (ט) ד"ה כי תניא כו' דלפה לא בתנא גופא דכיון דאם בשדה ומתמ"ד אלא כו': (י) ד"ה אין לריך לומר כו' שמתריעין עליה הס"ד ומס"ד אלא כו':

הגהות מהר"ב רנשבורג א] רש"י ד"ה הכי קאמר וכו' ולאי דקתני נראתה ביום אבשדה וכו' נמתק מלא אבשדה וכ"כ ע"ל אמיר :

א מיי' פ"ב מהלכות תעניות הל' י' טוש"ע א"ח סי' תקעו סעיף ט :

ב ג ד ה ו מיי' שם הלכה ז ח טוש"ע שם סעיף ו ז :

ז מיי' שם הלכה ד טוש"ע שם סעיף ח :

מאכיר הנפלאת אבא אומנא דאיל כאו:

נ"י הפרוך גדוקא [עי' ע"ז כד:]

ל"ל דשתנא עי' ע"ז כד: וכן נ"י הפרוך]

פ"ל אחר

נ"י ר"ף ורמ"ם ת"ר על השדפון וכו']

נ"י ר"ף ורמ"ם ברחה]